ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ — ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ — ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 8ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2413
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
2
ΜΑΪΟΥ 1959

Τὸ 5ετὲς πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας

Προβλέπεται ν' αὐξηθοῦν μέχρι τοῦ 1963: Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα κατὰ 33%, εἰσόδημα βιομηχανίας κατὰ 45%, ἀρδευόμεναι ἐκτάσεις κατὰ 33%, ἡ κατανάλωσις ἠλεκτρισμοῦ 72%

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ 5 ΔΙΣ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΣΕΙΡΑΣ ΒΑΣΙΚΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ δίδεται πρὸς δημοσίευσιν τὸ πλῆρες κείμενον τοῦ συνταχθέντος προσωρινοῦ πενταετοῦς σχεδίου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως 1959—63, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς εἶχε κάμει μακρὰς δηλώσεις τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην. Τὰ κυριώτερα σημεῖα του εἶνε τὰ ἑξῆς: α) Διὰ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ ἐπενδύσεως 103,6 δισ. δραχμῶν αἱ ὁποῖαι θὰ πραγματοποιηθοῦν ἐντὸς τῆς 5ετίας ἐπέρχεται ἰσόρροπος ἀνάπτυξις εἰς τὴν γεωργίαν, βιομηχανίαν, τουρισμὸν κλπ.

β) Εἰς τὸ τέλος τῆς 5ετίας θὰ αὐξηθῇ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα κατὰ 33) ο)ο, τὸ ἐθνικὸν προϊὸν κατὰ 6 ο)ο, τὸ εἰσόδημα ἐκ βιομηχανίας κατὰ 45 ο)ο, τὸ εἰσόδημα ἐκ γεωργίας κατὰ 22 ο)ο, αἱ ἀρδευόμεναι ἐκτάσεις κατὰ 33 ο)ο, ἡ κατὰ κεφαλὴν κατανάλωσις ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας κατὰ 72 ο)ο.

γ) Διὰ τοῦ σχεδίου θὰ ἐξοικονομῆται ἐτησίως συνάλλαγμα 280 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

δ) Ἐπενδύσεις 5,1 δισ. δρχ. θὰ γίνουν διὰ τὴν ἵδρυσιν σειρᾶς μεγάλων βασικῶν βιομηχανιῶν.

ε) Θὰ διατεθοῦν δι' ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα 3,6 δισ. δραχμῶν, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νησιωτικῆς καὶ ὀρεινῆς οἰκονομίας 1.450 ἑκατ. δραχμῶν, διὰ μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα καὶ ἔργα ὑδρεύσεως 720 ἑκατ. δραχμῶν.

στ) Ὁ Τουρισμὸς θὰ τύχῃ ἰδιαιτέρας μερίμνης. Διὰ δημοσίων ἐπενδύσεων θὰ αὐξηθοῦν αἱ ξενοδοχειακαὶ κλίναι κατὰ 3.000 εἰς ὅλην τὴν χώραν, πέραν τῆς αὐξήσεως κατὰ 4.000 κλινῶν ἰποὺ ἤδη ἐκτελεῖται ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν δι' ἰδιωτικῶν κεφαλαίων, Οὕτω θὰ ὑπάρχῃ ἄνετος ἐπάρκεια δι' ἐξυπηρέτησιν 750.000 ξένων τουριστῶν.

ζ) Θὰ διατεθοῦν 1.450 ἑκατ. δι' ἐπενδύσεις εἰς τὸν τομέα τῆς παιδείας καὶ 780. ἑκατ. διὰ κρατικὰ κτίρια, 420 ἑκατ. εἰς τὸν τομέα τῆς Προνοίας.

η) Ὁ ἐξηλεκτρισμὸς θὰ προωθηθῇ, εἰς τρόπον ὥστε τὸ 1963 ἡ κατὰ κεφαλὴν κατανάλωσις ἠλεκρικῆς ἐνεργείας θὰ ἀνέλθῃ εἰς 335 ΧΒΩ, (αὔξησις 72 ο)ο ἔναντι τοῦ 1958).

θ) Θὰ κατασκευασθοῦν ἢ βελτιωθοῦν ὁδοὶ μήκους 3. 644 χιλιομ.

ι) Θὰ γίνουν 50.000 νέαι τηλεφωνικαὶ συνδέσεις καὶ 2.200 κοινότητες θὰ ἀποκτήσουν τηλεφωνεῖα.

ια) Διὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξέλθῃ πλέον ἀπὸ τὸ στάδιον τῆς ὑποαναπτύκτου οἰκονομίας καὶ θὰ βαδίσῃ πρὸς σταθερὰν καὶ πραγματικὴν εὐημερίαν.

Τὸ κείμενον τοῦ 5ετοῦς προσωρινοῦ σχεδίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Ἡ ἀνάγκη καταρτίσεως ἑνὸς μακροχρονίου προγράμματος διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας ἔχει γίνει ἀπὸ μακροῦ κατανοητή, ὡς ἀπαραίτητος προϋπόθεσις ἐπιτυχίας τοῦ μεγίστου δυνατοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐντατικῶν προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ πρέπει νὰ καταβληθοῦν περαιτέρω πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀλληλεπιδράσεων καὶ ἀλληλεξαρτήσεων τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων, εἴτε αὗται προέρχονται ἀπὸ τοὺς ἰδιώτας εἴτε ἀπὸ τὸ Κράτος, οἱαδήποτε προσπάθεια οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀναλαμβανομένη ὑπὸ τοῦ τελευταίου θὰ προσέκοπτεν εἰς βασικὰ ἐμπόδια ἐὰν δὲν ἀνεπτύσσετο αὕτη ἐντὸς τοῦ γενικοῦ πλαισίου τῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων καὶ δυνατοτήτων τῆς Χώρας.

Ἤδη δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ὑπάρχουν ἐπαρκῆ στοιχεῖα διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς καταρτίσεως ἑνὸς θεμελιωμένου προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας. Βεβαίως ἡ ἀνάγκη πληρεστέρας διαγνώσεως τῆς οἰκονομίας ἐπιβάλλει τὴν συνεχῆ μελέτην καὶ παρακολούθησιν τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ ἐμπλουτισμὸν τῶν ἤδη ὑπαρχόντων στοιχείων καὶ γνώσεων καὶ τὴν καλυτέραν θεμελίωσιν τῆς πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Ἡ ἐπεξεργασία καὶ σύνθεσις τῶν διαθεσίμων στοιχείων θὰ ἀπαιτήσῃ ἀκόμη διάστημα περίπου ἑνὸς ἔτους. Ἐν τούτοις ἡ ὅλη προσπάθεια οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, ἡ ὁποία ἀσκεῖται ἤδη διὰ τοῦ κρατικοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων καὶ τῆς ἀκολουθουμένης οἰκονομικῆς πολιτικῆς δὲν δύναται νὰ ἀναστα λῇ ἐπὶ μακρόν, διότι ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη καὶ τῆς ἐπιταχύνσεως τῆς οἰκονομικῆς προόδου τῆς Χώρας καὶ τῆς ἀντιμετωπίσεως βασικῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων.

Μέχρι τῆς συντάξεως ἑνὸς πληρέστερον θεμελιωμένου προγράμματος παρίσταται ἀνάγκη ὅπως τὸ ταχύτερον καθορισθοῦν τὰ γενικὰ πλαίσια τῆς προσπαθείας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας, διὰ τῆς καταρτίσεως, βάσει τῶν σημερινῶν δυνατῶν προβλέψεων, ἑνὸς γνώμονος ἐπιδιωκτέων σκοπῶν καὶ μέσων. Διὰ τοῦ γνώμονος τούτου θὰ δοθῇ ἡ κατεύθυνσις τῆς δραστηριότητος τοῦ Κράτους εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἐπὶ μακρότερον χρονικὸν διάστημα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους φορεῖς τῆς κρατικῆς δραστηριότητος νὰ συγκεντρώσουν τὴν προσπάθειάν των πρὸς τὰς κατευθύνσεις τοῦ γνώμονος τούτου καὶ νὰ καταστοῦν ἀποτικώτεροι, συμβάλλοντες οὕτως εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς προόδου τῆς οἰκονομίας.

Τὸ παρὸν σχέδιον πενταετοῦς προγράμματος ἀποτελεῖ οὐσιαστικῶς τὸν γνώμονα τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὴν βάσιν διὰ τὴν περαιτέρω ἐργασίαν πρὸς κατάρτισιν ἑνὸς περισσότερον θεμελιωμένου προγράμματος, ὅπερ συνεχῶς θὰ προσαρμόζεται πρὸς τὰς διαμορφουμένας συνθήκας, ἵνα ἀποδίδῃ τὸ μέγιστον δυνατὸν οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐπέτυχε σημαντικὰς προόδους εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν προϊὸν ἐσημείωσε ρυθμὸν αὐξήσεως ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καθ' ὃν χρόνον ἡ οἰκονομικὴ σταθερότητος καθίστατο ὁλονὲν περισσότερον ἰσχυρὰ δημιουργουμένων οὕτω τῶν βασικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἐδραίωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ μέλλον

τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τὴν περαιτέρω ταχεῖαν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Οὕτω, χάρις εἰς τὴν ἀκολουθηθεῖσαν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη συνεπῆ οἰκονομικὴν πολιτικὴν ἐπετεύχθη καὶ περιεφρουρήθη ἡ σταθερότης τοῦ νομίσματος μὲ ἀποτέλεσμα τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως των εἰσοδημάτων, τὴν ἐπίτευξιν ὑψηλοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως των καταθέσεων εἰς τὰς Τραπέζας καὶ τὴν ηὐξημένην δι' ὑγιῶν μέσων χρηματοδότησιν τῆς ἀναπτυσσομένης οἰκονομίας.

Ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἔπαιξεν ἐπίσης σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς οἰκονομίας. Πέραν τῆς ἐπιτευχθείσης ἰσοσκελίσεως τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ, πόροι αὐτοῦ ἐξ ἐγχωρίων πηγῶν συμβάλλουν οὐσιαστικῶς εἰς τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπενδύσεων, ὁ ὁποῖος μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1956 ἐχρηματοδοτεῖτο ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας.

Παρὰ τὰ σημαντικὰ ἐπιτεύγματα τῶν τελευταίων ἐτῶν, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς ρυθμοῦ προόδου, ὅσον καὶ δημιουργίας εὐνοϊκῶν προϋποθέσεων περαιτέρω οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἡ Ἑλλὰς ἐξολουθεῖ νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰ προβλήματα μιᾶς μὴ ἐπαρκῶς ἀνεπτυγμένης οἰκονομίας.

Οὕτω, παρὰ τὴν σημαντικὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα ἐξακολουθεῖ γενικῶς νὰ εἶναι χαμηλὸν καὶ νὰ ὑστερῇ σημαντικῶς τοῦ μέσου ὅρου τοῦ ἀντιστοίχου εἰσοδήματος εἰς τὰς δυτικοευρωπαϊκὰς χώρας. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀπορροφήσεως τοῦ ὑψηλοῦ ποσοστοῦ ἀνέργων καὶ ὑποαπασχολουμένων παραμένει ἐξόχως σοβαρόν. Αἱ δυσχέρειαι τοποθετήσεως τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, ἀντιθέτως πρὸς τὴν διαρκῶς αὐξανομένην ζήτησιν ξένων προϊόντων, λόγῳ τῆς σταθερᾶς αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν ἀναγκῶν μιᾶς ἐντόνου ἐπενδυτικῆς προσπαθείας, δημιουργοῦν ἐπίσης σοβαρὰ προβλήματα τόσον ὡς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος, ὅσον καὶ διὰ τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.

Αἱ τελευταῖαι ἐξελίξεις εἰς τὴν Εὐρώπην μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ τὴν ἀναμενομένην εὐρυτέραν εὐρωπαϊκὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν καθιστοῦν ἔτι σοβαρώτερα τὰ ὡς ἄνω προβλήματα ἐὰν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ προσπάθειαι αἱ ὁποῖαι θὰ πρέπει νὰ καταβληθοῦν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος καὶ τὴν προώθησιν τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1952—57 ἐπραγματοποιήθη σημαντικὴ αὔξησις τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος (εἰς ἀγοραίας τιμάς). Ὁ σημειωθεὶς ρυθμὸς αὐξήσεως, κυμαινόμενος μεταξὺ 6—8, 5ο)ο ἐτησίως, ἦτο ὑψηλότερος τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τοῦ σημειωθέντος εἰς οἱανδήποτε ἄλλην εὐρωπαϊκὴν χώραν. Εἰς τὴν αὔξησιν ταύτην συνέβαλον ὅλοι οἱ τομεῖς της οἰκονομίας, ἰδίᾳ δὲ οἱ κυρίως παραγωγικοὶ τομεῖς τῆς γεωργίας καὶ τῆς μεταποιήσεως.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἐτησίας αὐξήσεις τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος τῶν τομέων τῆς γεωργίας καὶ τῆς μεταποιήσεως, ἐκυμαίνετο ἀναλόγως τῶν διακυμάνσεων τῆς γεωργικῆς κυρίως παραγωγῆς. Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1957, ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐν λόγῳ τομέων εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ προϊόντος ἀνῆλθεν εἰς 70 ο)ο, ἐνῶ τὸ ἔτος 1956 ἀντιπροσώπευε 35 ο)ο.

Παρὰ τὰς ἐν λόγῳ διακυμάνσεις οἱ κυρίως παραγωγικοὶ τομεῖς ἐσημείωσαν κατὰ μέσον ὅρον ἐξαιρετικῶς ὑψηλὸν ρυθμὸν αὐξήσεως. Οὕτω, μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1951—1957 τὸ γεωργικὸν προϊὸν (κυρίως γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας) ηὐξήθη κατὰ 48, 1ο)ο (7ο)ο ἐτησίως) τὸ δὲ προϊὸν τῆς μεταποιήσεως κατὰ 52,9ο)ο (7,5ο)ο ἐτησίως).

Εἰς τὴν ταχεῖαν αὔξησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς συνέβαλον τόσον ἡ ὕπαρξις εὐνοϊκῶν προϋποθέσεων, ὅσον καὶ ἡ ἀσκηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κράτους πολιτική. Αἱ ὑπάρχουσαι κατὰ τὰς ὡς ἄνω χρονικὰς περιόδους δυνατότητες περαιτέρω ἀξιοποιήσεως τῶν ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν γεωργικῶν ἐκτάσεων, διὰ τῆς εὐρυτέρας χρήσεως λιπασμάτων καὶ βελτιωμένων μεθόδων καλλιεργείας, ὡς καὶ τὸ ὑψηλὸν ποσοστὸν ὑποαπασχολήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ δυναμικοῦ, συνετέλεσαν οὐσιαστικῶς εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος. Ἀντιστοίχως ἡ ἀπορρόφησις τῆς ηὐξημένης γεωργικῆς παραγωγῆς καθίστατο εὐκόλως δυνατή, λόγῳ τῆς ὑπάρξεως εὐρέων περιθωρίων εἰς τὴν ἐγχωρίαν ζήτησιν γεωργικῶν προϊόντων (ἰδίᾳ τροφίμων) ὡς ἐκ τῶν χαμηλῶν ἐπιπέδων διατροφῆς, κατὰ τὰ πρῶτα κυρίως ἔτη τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν περιόδου. Ἡ πολιτικὴ προστασίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀπετέλεσεν ἐπίσης κίνητρον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δραστηριότητος τοῦ γεωργικοῦ τομέως.

Παραλλήλως αἱ δημόσιαι ἐπενδύσεις εἰς τὸν τομέα τῆς γεωργίας καὶ ἡ αὔξησις τῶν χορηγήσεων μεσοπροθέσμων δανείων ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἰδίᾳ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη, συνέβαλον οὐσιωδῶς εἰς τὴν αὔξησιν τῆς γεωργικῆς καὶ κηνοτροφικῆς παραγωγῆς. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ πραγματοποιηθεῖσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αὔξησις τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων ἀνελθοῦσα εἰς 120 χιλ. περίπου στρεμμάτων ἐτησίως.

Σημαντικὴ ἦτο ἐξ ἄλλου ἡ αὔξησις τοῦ κτηνοτροφικοῦ κεφαλαίου ὡς καὶ ἡ βελτίωσις τῆς διαρθρώσεως αὐτοῦ. Αἱ δημόσιαι ἐπενδύσεις εἰς δασικὰς ἐκμεταλλεύσεις ηὐξήθησαν ἐπίσης οὐ-

	1954	1955	1956	1957
1. Γεωργία—Κτηνοτροφία—Δάση				
Ἁλιεία—Ἐγγειοβελτιωτικὰ	6,9	6,1	6,0	9,5
2. Μεταλλεῖα—Λιγνιτωρυχεῖα	1,2	0,8	1,4	1,8
3. Μεταποίησις	10,1	11,3	10,5	12,1
4. Ἐνέργεια—Ὑδρεύσεις-Ἀποχετεύσεις	11,4	10,2	12,0	6,4
5. Μεταφοραὶ καὶ Ἐπικοινωνίαι	22,4	22,0	21,4	25,6
6. Κατοικίαι	31,1	31,3	29,3	27,9
7. Δημοσία Διοίκησις	2,7	2,2	1,9	1,9
8. Λοιπαὶ δραστηριότητες	14,1	16,1	17,5	14,8
Σύνολον	100,0	100,0	100,	100,0

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

Ἡ ἀνεργία καὶ ἡ ὑποαπασχόλησις ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν ἓν τῶν σοβαρωτέρων διαρθρωτικῶν προβλημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Τὸ μέγεθος τοῦ προβλήματος ἐμφαίνεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα (ἔτος 1958):

Τομεῖς	Ἐργατικὸν δυναμικὸν	Ὑποαπασχόλησις	Ἀνεργία	Ὑποαπ)σις καὶ ἀνεργία εἰς ποσοστὸν ἐπὶ συνόλ.
Γεωργία	2.042	375	—	18,4
Βιομηχανία	885	50	75	14,1
Ὑπηρεσίαι	1.060	100	80	17,0
Ἐνοπλοιδυνάμεις	155	—	—	—
Σύνολον	4.142	525	155	16,4

Τὸ πρόβλημα εἶναι ἐξ ἴσου σοβαρὸν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Ὁ ἀνωτέρω ἀριθμὸς τῶν ὑποαπασχολουμένων εἰς τὴν γεωργίαν δεικνύει ὅτι ἀκόμη καὶ εἰς τὰς περιόδους αἰχμῶν τῆς ἀγροτικῆς ἀπασχολήσεως ὑφίσταται πλεόνασμα 375 χιλιάδων ἀπασχολησίμων ἀγροτῶν οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ μεταφερθοῦν εἰς ἄλλας ἀπασχολήσεις ἄνευ μειώσεως τοῦ προϊόντος τῆς γεωργίας. Ἐν τούτοις ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν ἀπεικονίζει τὸ μέγεθος τοῦ προβλήματος τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας. Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους πραγματοποιουμένων ἡμερομισθίων πρὸς τὰ διαθέσιμα τοιαῦτα, ὑπολογίζεται ὅτι ὑφίσταται περίσσεια ἡμερομισθίων ἀντιστοιχούντων εἰς 750 χιλιάδας πρόσωπα.

Ἡ Στατιστικὴ τῆς ταξιδιωτικῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ δεικνύει ὅτι μέγα μέρος τῆς αὐξήσεως εἰς τὸ ἐργατικὸν δυναμικόν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἐτῶν μετηνάστευσεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν:

Ἔτη	Σύνολον μεταναστεύσεως	Μετανάστευσις ἐργατικοῦ δυναμικοῦ	Αὔξησις ἐργατικοῦ δυναμικοῦ	Καθαρὰ αὔξ. ἐργατικοῦ δυναμικοῦ
1954	21.000	14.000	68.000	54.000
1955	31.000	21.000	68.000	47.000
1956	35.000	23.000	53.000	30.000
1957	25.000	17.000	45.000	28.000
1958	11.000	7.000	43.000	35.000

Βάσει τῶν διαθεσίμων στοιχείων, ἡ καθαρὰ αὔξησις τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ (μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς μεταναστεύσεως) ἀνῆλθεν εἰς 195 χιλ. ἐργάτας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1953—1958. Ὑπολογίζεται ὅτι, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ τομέως τῆς γεωργίας, οἱ λοιποὶ τομεῖς ἀπερρόφησαν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα περίπου 143 χιλ. εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνεται καὶ μία μείωσις τῆς ἀνεργίας κατὰ 45 χιλ. ἐργάτας. Οὕτω, κατὰ τὸ ὡ, ἄνω χρονικὸν διάστημα ἡ αὔξησις τῆς ἀπασχολήσεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ τομεῖς ἀνῆλθεν εἰς περίπου 9 ο)ο ἔναντι ἀντιστοίχου αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος κατὰ 51 ο)ο. Εἰδικότερον ἡ ἀπασχόλησις εἰς τὴν μεταποίησιν ηὐξήθη κατὰ 10 ο)ο ἔναντι τῆς αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος τῆς μεταποιήσεως κατὰ 46 ο)ο.

Αἱ ὡς ἄνω ἐξελίξεις ἀποδεικνύουν τὴν ἀδυναμίαν τῶν λοιπῶν τομέων ὅπως ἀπορροφήσουν, κατὰ τὸ παρελθόν, τὸ σύνολον τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, μέρος τῆς ὁποίας παραμένει εἰς τὴν γεωργίαν, ἐνῶ ἕτερον μέρος μεταναστεύει εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Παραλλήλως, ἡ αὔξησις τῆς ἀπασχολήσεως εἰς πολὺ μικρότερον

Αἱ ἐπιδιώξεις προγράμματος

Ἡ ἐπιδίωξις ἑνὸς ὑψηλοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν πλήρη ἀπασχόλησιν τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ὡς ἀπωτέρων σκοπῶν μιᾶς πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καθίσταται ἀφ' ἑαυτῆς νοητὴ ἐφ' ὅσον ἑκάστη παραγωγικὴ προσπάθεια δὲν καταβάλλεται ἁπλῶς διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ δημιουργοῦ ἀλλὰ ἀποβλέπει εἰς τὴν συνεχῶς μεγαλυτέραν ἱκανοποίησιν τῶν ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου.

Ἀπὸ πλευρᾶς μέσων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως θὰ ἠδύνατο κατ' ἀρχὴν νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος παρέχει τὴν δυνατότητα μεγαλυτέρου δυναμικοῦ, μέρος τῆς ὁποίας παραμένει εἰς τὴν γεωργίαν, ἐνῶ ἕτερον μέρος μεταναστεύει εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Παραλλήλως, ἡ αὔξησις τῆς ἀπασχολήσεως εἰς πολὺ μικρότερον ρυθμὸν ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἀπὸ μίαν αὔξησιν τῶν ὡρῶν ἐργασίας ἢ μείωσιν τῆς ὑπαρχούσης κατὰ τὴν ὡς ἄνω περίοδον ὑποαπασχολήσεως, ὡς ἐπίσης ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν βελτιωμένων μεθόδων ὀργανώσεως καὶ ἀνανέωσιν τοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἰδίᾳ εἰς τὴν βιομηχανίαν, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν εἰσαγωγῶν τὸ ἔτος 1953.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΓΕΘΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ 5ΕΤΙΑΝ

Ὁ κατωτέρω πίναξ τοῦ παρόντος σχεδίου δεικνύει τὴν προβλεπομένην ἐξέλιξιν καὶ σύνθεσιν τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος ὡς καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἐξ' νων πόρων εἰς τὸ σύνολον τῆς δαπάνης τῆς οἰκονομίας κατὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν:

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

	1957		1958 (*)		1963	
	Δισεκατ. Δραχμῶν	Ποσοστιαία Σύνθεσις	Δισεκατ. Δραχμῶν	Ποσοστιαία Σύνθεσις	Δισεκατ. Δραχμῶν	Ποσοστιαία Σύνθεσις
Σύνολον Ἐθνικῶν Πόρων	88,2		93,4		124,3	
Κατανάλωσις	72,9	88,3	76,5	88,4	100,6	86,8
Ἐπενδύσεις παγίου κεφαλ.	12,5	15,2	15,5	17,9	22,7	19,6
Αὐξομείωσις ἀποθεμάτων	2,8	3,4	1,4	1,6	1,0	0,9
Εἰσαγωγαὶ μεῖον ἐξαγωγαὶ ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν	5,7	—6,9	6,9	—7,9	8,4	—7,3
Ἀκαθάριστον Ἐθνικὸν Προϊὸν εἰς ἀγοραίας τιμὰς	82,5	100	85,5	100	115,9	100

(*) Προσωρινὰ στοιχεῖα

Αἱ βασικαὶ προϋποθέσεις καὶ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν ὡς ἄνω προβλέψεων ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

α) Ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εἶναι 6ο)ο ἐτησίως (συνθετικὸς ρυθμὸς αὐξήσεως):

**Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρηθεῖσα τάσις μειώσεως τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τῆς καταναλώσεως εἰς τὸ σύνολον τῆς ἐθνικῆς δαπάνης προβλέπεται νὰ συνεχισθῇ καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν χαμηλῶν εἰσέτι καταναλωτικῶν ἐπιπέδων ὡς καὶ τοῦ ὑφισταμένου μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνέργων καὶ ὑποαπασχολουμένων, προβλέπεται ὅτι ἡ ζήτησις καταναλωτικῶν ἀγαθῶν διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων θὰ στραφῇ πρὸς εἴδη βασικῆς ἀνάγκης ἔστω καὶ ἂν ταῦτα θὰ ἀντιστιχοῦν εἰς ἀνώτερον βιοτικὸν ἐπίπεδον. Ἐν τούτοις, ἡ τάσις μειώσεως τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τῆς καταναλώσεως εἰς τὴν ἐθνικὴν δαπάνην θὰ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ διὰ κρατικῶν μέτρων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κατανάλωσιν πολυτελῶν εἰδῶν. Ἀντίστοιχοι προσπάθειαι θὰ καταβληθοῦν ἐπίσης, ἀπὸ κρατικῆς πλευρᾶς, διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς δημοσίας καταναλώσεως. Προβλέπεται οὕτως ὅτι τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος θὰ μειωθῇ ἀπὸ 88,4ο)ο τὸ 1958 εἰς 86, 8ο)ο τὸ 1963. Ἐν τούτοις τὸ ὕψος τόσον τῆς συνολικῆς ὅσον καὶ τῆς κατὰ κεφαλὴν καταναλώσεως θὰ εἶναι οὐσιωδῶς ηὐξημένον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀντικατο